

jako u věna a u obvěnění. Pak by šlo o závalu (dluh) již za života zůstavitele existující, byť by se stala účinnou až jeho úmrtím, a šla by poměrně k tíži všem dědicům.

(Pokračování.)

Zjišťování osobní totožnosti v tabulárních věcech.

V poslední době přinesly denní listy různé zprávy a podněty ohledně milionových podvodů spáchaných Skálovou a Seidlovou, a v nich tvrdily zejména, že to nebyl občanský zákon, který zavedl volnost formy, nýbrž císařský patent z 9. srpna 1854 a že zejména v § 285 tohoto patentu jsou podrobně uvedeny náležitosti, kterými se dlužno řídit při ověřování podpisu.

Náhled ten patrně nepochází od právníka, neboť každému právníku jest známo, že volnost formy zavedena byla redaktory občanského zákoníka, zejména Zellerem, k jehož popudu pojat byl do zákona § 883 o volnosti formy. Dále § 285 patentu z r. 1854 nemá ustanovení o ověřování podpisů vůbec, jak dotyčný pisatel tvrdí, nýbrž obsahuje jen pravidla pro ověřování podpisů u soudu a nad to změněn byl tento paragraf zákonem ze dne 4. června 1882 číslo 67, kterýmž ověřování usnadněno. Z kruhů advokátních vyšel pak v novinách článek, že ani notářský spis nechrání obecnstvo před podobnými podvody a že osvědčení totožnosti osoby při ověřování podpisu, zakládá zločin podvodu.

Náhled první není zcela správný, neboť při legalisaci podpisu jest předepsána forma mnohem snadnější, stačí totiž jeden svědek a veřejná legitimace, kdežto při notářských spisech jsou předepsáni pro zjištění totožnosti — svědci dva.

Pokud se pak týká trestnosti svědků, není správné, že každý svědek, který před notářem osvědčil osobní totožnost podpisujícího, jest vinen zločinem podvodu, nýbrž jest vinen jen tehdy, jestliže se podvodu účastnil, a tudíž věděl, že se o podvod jedná. Byli-li však svědek bona fide, nedopouští se žádného trestního činu. Nejvyšší kasační soud v Rakousku uznal rozhodnutím ze dne 28. dubna 1888 číslo 1626, ze dne 28. června 1928 čís. 4558 a ze dne 21. září 1891 číslo 5793, že falešné potvrzení osoby totožnosti při ověřování podpisu před soudem, zakládá zločin § 199 a tr. zák., kdežto rozhodnutím ze dne 11. listopadu 1896 číslo 11193 č. rozh. 2010 uznal kasační soud, že falešné potvrzení osoby totožnosti při ověřování podpisu před notářem, nezakládá tento trestní čin, pokud tu nebyl zjevný úmysl podvodu.

Jisto je, že sepisuje-li notář notářský spis, věnuje mu co největší pozornost a zkoumá přísně veškeré náležitosti, zejména i pokud se týká osobní totožnosti stran; takže forma notářského spisu dává mnohem větší jistotu straně, nežli pouhá legalisace, při níž notář nezkontroluje obsah a táže se pouze svědků, zdali osobu znají. Proto také ve všech státech požaduje se notářská listina o všech právních jednáních, kde jedná se o věcné právo na nemovitosti a nebylo by tak snadno při notářské listině, oklamati notáře tím, že by nepravá osoba spis podepsala. Obecnstvo naše není vůbec dobře informováno o důležitosti notářské listiny a zejména nejsou náležitě informovány ani peněžní ústavy, které namnoze nevědí, že strana v notářském spisu podle § 3 n. ř. může se podrobiti exekuci, takže takovýto spis pro případ splatnosti pohledávky jest ihned vykonatelný a věřitel nemusí napřed podávati žalobu a prováděti nákladný, dlouho trvající spor, nýbrž může ihned vésti exekuci, což v nynější době, kdy, jak jest známo, spory prodlužují se i několik roků, je pro věřitele velice výhodné a důležité. Bylo by proto záhodno v tom směru obecnstvo poučovati, aby požadovalo samo na místě listin soukromých, sepisování vykonatelných notářských spisů. To bude důležité zejména po přijetí nového notářského řádu, kterým vykonatelnost spisů byla valně rozšířena.

POZVÁNÍ.

Spolek čsl. notářů odbor Praha pořádá dne
28. ledna 1933

o 7 hod. večerní v Grand-hotelu Šroubek, Václavské nám. č. 37
(»zrcadlový« sál) přednášku pana univ. prof. Dra Mil. Štiebra
na thema:

»Změny ve věcném právu podle osnovy nového občanského zákona se zvláštním zřetelem k rejstříkové hypotéce a vlastnické hypotéce.«

Vzhledem na význam osobnosti pana přednášejícího žádají se pp. notáři a kandidáti notářství o hojnou účast a dostavení se včas, a upozorňují se, že přednáška tato koná se výjimečně v hotelu Šroubek, Václavské nám. č. 37, a nikoliv v restauraci »U Bumbříčka«.

Za spolek čsl. notářů odbor Praha

Dr. Václav Černý,
t. č. starosta.

Dr. Anděla Kozáková,
t. č. jednatelka.

ZE DNE

President notářské komory brněnské pan Antonín Tesař dne 30. prosince 1932 oslavil 40leté výročí činnosti jako notář i jako president notář. komory v Brně. Narozen dne 9. června 1855 v Ohrozíně na Hané, byl jedním z prvních maturantů na »slovanském« gymnasiu v Olomouci. Po právnických studiích na pražské universitě věnoval se soudní praxi v Brně a pak notářské jako kandidát a substitut v Břeclavi, Hodoníně, Frenštátě, Městě Žďá. e, Záb. elu, Starém Městě a Velké Bíteši. Notářem ve Velké Bíteši byl jmenován dne 20. prosince 1892, v Bíteši byl i starostou města. Z Bíteše byl přeložen do Kyjova, kde byl členem městského zastupitelstva, pak do Vyškova a od 1. ledna 1914 působí jako notář v Brně, kde po 16 roků zastává i úřad presidenta notářské komory.

Jubilant těší se neomezené důvěře své klientely a požívá mezi svými kolegy největší vážnosti pro svou milou povahu a kolegiálnost. Můžeme též na něj prozraditi, že pěstuje mile rád turistiku, jest sběratelem starožitností a jest majitelem velice pěkné sbírky vyškovské keramiky. Přejeme našemu jubilantu, aby ještě dlouhá léta používal svého úřadu jako notář i jako president komory k radosti nás všech a na prospěch celého našeho stavu.

Podobiznu jeho dovolíme si přinést v nejbližším čísle.

Smutný případ notáře Kučery v Rychnově nad Kněžnou nebyl dosud úplně likvidován a již opět musíme zaznamenati zarmucující zprávu, že jiný notář, který požíval plné důvěry svých kolegů i veškerého obecnstva, mezi nimž působil, dopustil se nejen nepořádků ve svém úřadování, nýbrž dokonce značné malversace. Jsme nuceni pro výstrahu plným jménem uveřejniti jméno jeho, neboť nezaslouží za své mrzké jednání nižádného ohledu stavovského. Jest to notář Václav Vrba v Příbrami. Notářská komora pražská koná nyní přísné revize svých příslušníků a tu zjistila, že uvedený notář sáhl na svěřené mu peníze, dokonce i na depozita soudní. Komora ihned zakročila co nejpráhěji a žádala za okamžité prozatímní zbavení úřadu a za zavedení trestního řízení a uvalení vazby na něho. Jest to smutné, že právě v nynější době, kdy má se konečně postavení naše poněkud zlepšiti, naleznou se kolegové, kteří lehkomyslně využívají svého postavení a úřadu na úkor důvěřivého obecnstva a tím uvádějí celý náš stav veřejné potupy a nedůvěře.

Máme pevně za to, že i tento případ podaří se nám likvidovati tak, aby obecnstvo nepřišlo ke škodě, bude však zapotřebí velkého sebezapření, obětí a námahy. Jest nejvyšší nutno, abychoť všichni stáli na stráži a zejména, aby mladší naši kolegové a kandidáti, o jejichž budoucnost se jedná, všímali si všech těchto zvěstí a aby, jakmile by zpozorovali nějakou nespřícnost, nerozpakovali se učiniti ihned o tom komorám oznámení a umožnili tímto jejich zakročení včas.

Ministerstvo spravedlnosti zaslalo presidiu vrchního soudu v Praze a Brně výnos ze dne 16. prosince 1932 číslo 56.392/32, který vzhledem na jeho aktuálnost a důležitost pro celý náš stav otiskujeme v plném znění:

»V poslední době byly odhaleny značné, snad milionové podvody, spáchané osobou, která se vydávala za majitelku realit a dala si svou totožnost dosvědčiti při ověřování podpisu vkladní listiny svědkem nebo svědky totožnosti.

Ve veřejném tisku byly projeveny názory, že takové svědky totožnosti lze si za laciný peníz opatřiti.

Z ustanovení o zjednání si jistoty o totožnosti osoby (§ 285 nesp. pat., § 79 a 55 not. r.) je patrné, že orgán, ověřující pra-